

עת"א 23344/12-14 - ל ד נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 23344-12-14 ד נ' ועדת השחרורים ואח' 03 פברואר 2015

לפני
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת דנה מרשק מרום
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

העותר	ל ד
נגד	
המשיבים	1. ועדת השחרורים 2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד זאב אלוני
ב"כ המשיב 2 עו"ד אפרת פאר ועו"ד הילה כהן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר ראשון למשך 12 שנים בגין עבירות מין שביצע ב-4 אחיותיו במהלך מספר שנים בהיותן קטינות והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "**הוועדה**") שלא לשחרר אותו על תנאי תוכנית טיפולית של רש"א שהוצגה בפניה ובפנינו, ועל אף ההמלצות החיוביות לעשות כן של גורמי הטיפול הרלוונטיים, דהיינו עו"ס הכלא, ועדת גילוי עריות ומב"ן.

העותר טוען בכתב העתירה ובטיעוניו בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר את העובדה שלא שילם את הפיצוי שנפסק לחובתו על ידי בית המשפט שגזר את דינו, למרות החלטת המרכז לגביית קנסות בדבר אפשרות תשלומם לשיעורין וזאת בשל מצבו הכלכלי והיותו אסיר למשך תקופה ארוכה.

כמו כן טוען ב"כ העותר, כי שגתה הוועדה כאשר דחתה את בקשת העותר לשחרור על תנאי בשל עמדתן של קורבנות העבירה אשר מתנגדות לשחרורו המוקדם של העותר מנימוקים שהובאו בחלק החסי של חוות דעת וג"ע שהוצגה בפני הוועדה ובפנינו.

לטענת ב"כ העותר, העותר מיצה את כל ההליכים הטיפולים שהוצעו לו במהלך מאסרו ועמד בהצלחה בכל תנאי הטיפול ומשכך אין מקום להמשך מאסרו ויש להעדיף את שחרורו המוקדם בתנאי תוכנית רש"א, לרבות אפשרות שהייה במרכז יום "קשת" על פני המשך מאסרו ללא כל טיפול.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר בתנאי תוכנית רש"א וחרף המלצות הגורמים המקצועיים כפי שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו וטוענת, כי יש בעמדתו של העותר כלפי קורבנות מעשיו ובעובדה שלא מיצה את ההליך הטיפולי במהלך מאסרו כדי למנוע את שחרורו המוקדם.

כמו כן טוענת ב"כ המשיב 2, כי צדקה הוועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר את אי תשלום הפיצוי לקורבנות מאסר וכן צדקה כאשר הביאה בחשבון שיקוליה את עמדת קורבנות מעשיו של העותר המתנגדות לשחרורו המוקדם.

עיון בהחלטת הוועדה מעלה, כי בפתח החלטתה הביאה הוועדה בקצרה את תיאור מעשיו של העותר נושא מאסרו המלמדים על מסוכנותו המינית וכן הביאה את עמדת חלק מקורבנות מעשיו באשר לשחרורו המוקדם.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מההליכים הטיפולים אותם עבר העותר בתקופת מאסרו כמתואר בעמדת גורמי הטיפול ובחוות דעת מב"ן וחוות דעת וג"ע, אך איננו יכולים להסתפק בשורות הסופיות של כל אחת מהעמדות הנ"ל, שכן בחוות דעת מב"ן מיום 14.11.13 נכתב כי העותר עדיין ממזער מחומרת פגיעותיו שביצע בקורבנותיו, מתמקד בקורבן אחת ומסתיר במעורפל את הפגיעות שפגע בקורבנות האחרות, מתקשה לפרט את מרכיבי מעגל התקיפה שאפיינו אותו בתקופת מעשה העבירה והדבר מעלה חשד לאי הפנמה של תכני הטיפול שעבר. כך גם עולה מעמדת גורמי הטיפול כי הומלץ לעותר להשתלב באגף השיקום אך הוא לא עמד בתנאי הסף לצורך שילובו באגף זה, שכן הוא טרם יצא לחופשות ולא שילם את הפיצוי שהושת עליו.

משכך הם פני הדברים, אין בהמלצותיהם הסופיות של גורמי הטיפול והגורמים המקצועיים, שבדר"כ, וגם במקרה זה, אנו מתחשבים בהם כדי להצדיק את שחרורו המוקדם של העותר, אף מבלי להתייחס לעניין אי תשלום הפיצוי. בעניין אחרון זה, כל מה שיש לנו לומר הוא שאכן העותר מיצה את כל ההליכים על מנת לגרום להקלה בתנאי תשלום הפיצוי, אך משנכשלו מאמציו והתקבלה עמדת המרכז לגביית קנסות, היה עליו לעשות הכל כדי למלא אחר תנאי תשלום הפיצוי כפי שנקבעו על ידי המרכז לאחר שלקח בחשבון, בין יתר שיקוליו, את הסיבות המקלות שנמנו בבקשת העותר וזכו לאהדה של בית המשפט.

באשר להתחשבות הוועדה בעמדת קורבנות העבירה, הרי לאור חוק זכויות נפגעי עבירה, צדקה הוועדה כאשר לקחה בחשבון את עמדתן של קורבנות העבירה שהנזק שייגרם להן כתוצאה משחרורו המוקדם של העותר רב על התועלת

שייגרם משחרורו של העותר, ולו בתנאי התוכנית הטיפולית של רש"א.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום י"ד שבט תשע"ה, 03/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד